

Π

Π

- τον. Шпервѣе нѣже. = πρέζαε
 нѣже.
- Περνάтый, αμ, οε. επίθ. πτε-
 ρωτός.
- Περό, α. οὐδ. πτερόν. πληθ.
 (εὐχρηστότ. τὸ ἄθροιστ.)
 Πέριε.
- Πέρση, ρει-σίη. θηλ. πληθ. στῆ-
 θος, στήθη, στέρνον. = грѣдь.
- Πέρστη, ρτηα. ἄρσ. δακτύ-
 λιος. (πληθ. Πέρστη).
- Πέρстный, αμ, οε. επίθ. χοϊκός.
 πήλινος.
- Πέρстц, α. ἄρσ. δάκτυλος.
 Шперстомъ показѣю. δακτυ-
 λοδεικτέω-ω.
- Πέρсть, η. θηλ. χοῦς, πηλός,
 χῶμα.
- Περѣ, έши(по). παρτ. πράχц.
 πατέω-ω, λακτίζω. = попи-
 рѣю. Шпротнѣ рожнѣ прѣти.
 (Πραξ. 9.) πρὸς κέντρον
 λακτίζειν.
- Περѣ, έши(не). παρτ. πράчц.
 πλύνω, λούω. = Ѡспирѣю.
- Περѣнц, α. ἄρσ. κεραυνός. 2, ὄ-
 νομα θεοῦ ἀρχικεραυνου (301.
 ἄρα = Ζεύς.)
- Πεσόкц, κλ. ἄρσ. ἄμμος, ψάμ-
 μος.
- Πεσόчный, αμ, οε. επίθ. ψαμ-
 μωτός. Ш оѵкрашеніе песо-
 чное (24). κόσμος ψαμμω-
 τός (= ψηφοθέτημα). 2) ἄμ-
 μώδης, ἀμαθώδης. = песча-
 ный.
- Πέстренный, αμ, οε. επίθ. (343).
 = Пестрый.
- Πέстрый, αμ, οε. επίθ. ποικί-
 λος. (κοιν. παρδαλός).
- Πεстрю, етрнши(сѵ-нѣ). παρτ.
 Пестрѣчц (καί-εтрѣчц). ποι-
 κίλλω, διαποικίλλω.
- Πέсц, κλ. ἄρσ. κύων.
- Πεčálnyй, αμ, οε. επίθ. λυπη-
 ρός, λύπης πρόξενος. 2) ὁ λυ-
 πούμενος. = скóрбный 2. ση-
 μασ.
- Πεčáлованіе, іα. οὐδ. ἀθυμία,
 λύπη, κατήφεια, τὸ λυπεῖ-
 σθαι. 2) μέριμνα, περισπα-
 σμός (201).
- Πεčáлδю, еши. Печáловачц = Пе-
 чáлюсц = скóрблю.
- Πεčáль, η. θηλ. λύπη, ἀθυμία.
- Πεčáлю, κηши(ю). ἐνεργ. = Ѡпе-
 чáлюю.
- Πεčáлюсц, κηшисц(ю). παρτ. Пе-
 чáлюсц. λυπέομαι-οῦμαι.
 = Печáлдю.
- Πεčáтaю, еши(за). σφραγίζω,
 ἐνσφραγίζω. = Печáтáю.